

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/155/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418011611
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6418011611.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoj Sendeckého, v trestnej veci obžalovaného O. S. na verejnom zasadnutí dňa 15. januára 2020, za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr.zák. o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 12.11.2019, sp.zn. 2T/132/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného O. S. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., v znení neskorších predpisov, vyplýva povinnosť vyživovať svojho syna mal. I. S., nar. XX.XX.XXXX, pričom táto povinnosť mu bola deklarovaná aj rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 11.10.2016, sp.zn. 12P/1/2016, právoplatným dňa 10.11.2016, ktorým bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou vo výške 80,- Eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci k rukám matky dieťaťa G. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. H.. XXX, avšak obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého bydliska a na miestach, kde sa zdržiaval, riadne a včas neplnil, čím mu za obdobie od mája 2018 až do 12.11.2019 vznikol dlh na výživnom vo výške 1.440.- Eur,

a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 09.04.2018, sp.zn. 1T/29/2018, právoplatným dňa 10.05.2018, bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr.zák.

Za to mu bol uložený podľa § 207 ods. 3 Tr.zák., § 36 písm. l) Tr.zák., § 38 ods. 1,2, 3 Tr.zák. trest odňatia slobody v trvaní 1 rok. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré následne bližšie neodôvodnil, ani nekonkretizoval, ktoré výroky rozsudku ním napadol.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný uviedol, že sa chcel zamestnať vo firme J., kde by mal pravidelný príjem, z ktorého by bol schopný do troch mesiacov dlžnú sumu výživného zaplatiť. Okrem mal. syna I., je otcom dvoch ďalších maloletých detí, ktoré má s inou ženou, ktorá však nedosahuje taký príjem, aby to postačovalo na ich výživu, preto je aj jeho príjem dôležitý.

Naproti tomu prokurátor považoval napadnutý rozsudok za zákonný a správny, z tohto dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný sa dopustil trestného činu počas

plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, a preto mu bolo potrebné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné, následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a zistil, že odvolanie nebolo podané dôvodne.

Pokiaľ ide o otázku viny, okresný súd na hlavnom pojednávaní procesným postupom podľa § 257 ods. 7 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že sa cíti vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr.zák, v dôsledku toho bol výrok o vine nenapadnuteľný odvolaním a v tejto časti nadobudol rozsudok právoplatnosť dňa 12.11.2019.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému, odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý obžalovanému uložil vyššie uvedený trest odňatia slobody, vrátane spôsobu jeho výkonu, a v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku na stranách č. 3 a 4. Okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa Trestného zákona povinný prihliadnuť, v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr.zák. vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, zhodnotil aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, tento konal v tzv. nepriamom úmysle. Prvostupňový súd správne zistil u obžalovaného existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to, že sa k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval (ust. § 36 písm. l/ Tr.zák.). Taktiež správne ustálil, že obžalovanému nepriťažovala žiadna okolnosť, keďže jeho jediné predchádzajúce odsúdenie bolo súčasťou skutku a zároveň aj zákonným znakom daného prečinu, preto naň nebolo možné prihliadať, ako na priťažujúcu okolnosť (ust. § 38 ods. 1 Tr.zák.), nakoľko v tomto smere platí zákaz tzv. dvojitého pričítania. Vzhľadom k tomu, došlo k úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 2, 3, 8, Tr.zák. (pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1 : 0) a obžalovanému bolo možné uložiť trest odňatia slobody od 1 roka až do 3 rokov a 8 mesiacov. Súd prvého stupňa správne postupoval, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 rok, pričom prihliadol aj na mieru závažnosti poľahčujúcej okolnosti.

Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že hoci obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní, že je vinný, neexistoval relevantný dôvod na použitie ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr.zák. per analogiam o mimoriadnom znížení trestu, nakoľko použitie predmetného zmiernujúceho ustanovenia nie je obligatórne, ide len o možnosť jeho aplikácie, avšak tento postoj obžalovaného k trestnej činnosti zobral do úvahy v jeho prospech.

Podmienečný odklad výkonu uloženého trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v danom prípade neprichádzal do úvahy, pretože obžalovaný bol odsúdený za úmyselný trestný čin, ktorý spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za predchádzajúcu trestnú činnosť a povolenie podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody bolo preto vylúčené priamo aplikáciou ust. § 49 ods. 2 Tr.zák. Vzhľadom na okolnosť prípadu, keď obžalovaný za rozhodné obdobie nezaplatil žiadnu sumu, či už bežného alebo zameškaného výživného, a to až do rozhodnutia odvolacieho súdu, čo potvrdila zákonná zástupkyňa poškodeného G. S., nebolo namieste ukladať ani niektorý z miernejších, alternatívnych druhov trestov. Obžalovaným proklamovanú snahu zamestnať sa, krajský súd považoval za účelovú, pretože na jej realizáciu mal počas celého trestného konania dostatok času, pričom išlo u neho o tzv. špeciálnu recidívu, hoci nemá rozsiahlu kriminálnu minulosť.

Prvostupňový súd nepochybil ani v tom, keď obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože tento ešte nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Jedine uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v uvedenej výmere zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom obsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, súčasne takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr.zák., ako aj z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd odvolanie obžalovaného v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.